

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна газета.

Ціна примірника
6 сот.
На провінції
8 сот.
В занятих територіях 4 коп.

Виходить щодня рано.

Умови передплати у Львові:

На рік	18— К.
» шіроку	9— »
» чвертьроку	5— »
» місяць	1.80 »

В краю і державі:

На рік	24— К.
» шіроку	12— »
» чвертьроку	6— »
» місяць	2.40 »

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В інших державах	40 фр.

Рекламації вільні від поштової оплати. Рукописі приймає ся лиш оплачені, а звертає ся тільки важливіші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілій краю.

Адреса редакції й адміністрації: ЛЬВІВ, ул. Руська 3. Експедиції: Бляхарська 11.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за однопальтовою стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, а в оповістках 40 сот., в редакційній часті 60 сот. Повідомлення про візачня, заручки і т. д. 1.50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Урядові

ВОЄННІ ЗВІДОМЛЕННЯ

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На захід від La Basse на значнім просторі висаджені в воздух міни спричинили великі шкоди в англійських становисках. Застрілено 2 воздухоплавачів, оден англійський, а другий французський.

На сербськім фронті в поодиноких міснях йшли успішні бої з неприятельськими задніми сторожами.

Начальна управа армії.

З ГОЛОВНОЇ БОЛГАРСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 28. падоліста 1915.

В напрямі Прізену наші війська відкидають Сербів, котрі в великому неладі подають ся в напрямі Черногори. Дорога з Прістиви до Прізену є завалена всякого рода військовим знаряддем. По обох сторонах дороги лежать цілі купи коней та волів, ушкоджені вози і самоходи. В околиці Сухорайська 18 кіл. на схід від Прізену знайшли ми велику скількість спаленої амуніції, головно артиї і вози, з котрих остались тільки дула. Далше на південь зайшли ми останки матеріалів до будовання валив. Все те вказує, що недобитки сербської армії — се вже тільки ватаги-волокти. В протягу сього дня половили ми 220 жовнів, здобули 16 артиї і 22 амуніційних возів. На південнім фронті заняли ми Кичове, а вині місто Крушево. Сербі мають в тих околицях тільки малі відділи, що не мають з собою контакту. Війська, що борять ся вздовж горішнього берегу Черни, перейшли сю ріку та заняли мости і дороги, які провадять до Ветолі.

Дотеперішні операції Англіїців і Французів ограничились тільки до долини Черни. Англіїці і Французи не змогли не тільки посунутись вперед хочби на оден крок поза становища, які заняли після приходу військ, але відкинуто їх кілька кілометрів взад. Веї їх змагання, щоб вийти в північно-східну область сеї ріки, остались без успіху. Нині аві оден Серб аві Француз не находить ся вже на лівім березі Черни. Злож берега Черни від жерел аж до впаду до Вардари Сербі і Французи підчас свого відвороту для своєї безпеки знищили всі мости. Нині ціла французько-англійська армія з відьком відділів, що оперують проти Струмци, є впрочім вже замкнена між Вардаром а Черном.

З дня 29. падоліста 1915.

В полудне завяли ми Прізен. Полонено 16. до 17. тисяч Сербів, здобуто 50 пільних артиї і гавбіц, 26.000 кісік і много иншого воєнного матеріалу. Полонені та населення оповідають, що сербські офіцери покидають свої

відділи та в безладній утечі шукають ратунку. Часть їх в цивільному убраню криєть ся по доколичних селах. Ся обставина приневолює сербських жовнів масово піддавати ся. Число бранців зростає безнастанно. Дня 28. падоліста сербський король і російський посол кн. Трубецкой без свити відіхали на конях в невідомім напрямі. Дорога між Сугарека а Прізеном є літерально завалена стосами волів та коней, покіненими предметами різного рода, відломками возів і артиї, та різним воєнним матеріалом. В Прізені Сербі спалили 128 самоходів, що служили до перевозу їх головної квартири і членів правительства. Після всякої правдоподібности битва під Прізеном, в котрій полонили ми останки сербської армії, — буде кінцем сербської кампанії.

Європейська війна.

Росія відступає Румунії північну Буковину!

БЕРЛІН. Воєнний кореспондент „Berliner Nationalzeitung“ доносить 29. падоліста з над російської границі:

Добре поінформовані круги російської столиці впевняють, що під сю пору відбувають ся в Петербурзі важні переговори між Росією а Румунією. В останніх днях відбулись конференції між послом Діамандім а Сазановом. Діаманди, що є звісним приятелем Росії, має впливати на міродатні круги в Петербурзі, щоб створити підставу до румунсько-російських переговорів. Впевняють тут авторитативні круги, що Росія має бути „готова“ відступити Румунії північну Буковину, колиб румунське правительство безпробовочно виступило проти осередніх держав. Також і найповажніші російські дзєвники, як „Новое Время“ та „Русское Слово“ в передовицях звивають Румунію до безпробовочного виступлення проти Австро-Угорщини і Німеччини, щоб прийти з помічю загубаючій Сербії. Часописі підчеркують, що російська суспільність, хоть для неї відступлення північної Буковини є дуже болюче, є готова посвятити її задля ратунку Сербії.

Грецька нота до держав почвірного порозуміння.

АТЕНИ. Нота Греції до держав почвірного порозуміння є уложена в приязнім тоні. Правительствоні круги вважають її як средство до розвязки заплутаних питавь, та додають, що вона у всіх точках є вдоволяюча, бо сповнює желанье грецького народу вдержати і на дальше нейтральність, не приносячи рівночасно почвірному порозумінню ніяких трудностей.

Торгують дальше.

АТЕНИ. (Ткб.) Агенція Гаваса доносить: Добре поінформовані особи доносять, що змагання почвірного порозуміння йдуть до того, щоб відповідь, яку одержали онді представники почвірного порозуміння, була зясована яснійше та основнійше. Здаєть ся, що поголоски, які ходять по Франції про намір Англії і Франції

покинути Солунь, впливають на опір король котрий тіпшит ся з того наміру, бо се дозволилоб йому припізнити сповнення догань держав почвірного порозуміння.

Король Петро хорий!

БЕРЛІН. „В. Z. am Mittag“ доносить з Христіанії:

Хороба сербського короля погіршалась, так, що його життя є поважно загрожене.

Відворот почвірного порозуміння?

РИМ. „Corriere della Sera“ доносить з Атен: Французські і англійські війська розпочали уступати а Солуня, бо не можуть вдержати своїх становиск супроти напору неприятеля.

Пасіч стік до Італії.

БЕРЛІН. Доносять тут з Цірігу: Італійські часописі доносять, що побут сербського президента міністрів Пасіча від тяжня є неясний. Пошукування не довели до ціли. Припускають, що він є в Італії.

Англіїські студенти проти обовязкової військової служби.

ЛОНДОН. (Ткб.) Вчєра вечером Австралійці, Канадійці і Новозеландці розбили зборж лондонських студентів, на котрих мали вони запротестувати проти обовязкової військової служби. Інрузи здіймили хоругви, знищили кресло председателя і викинули з льокалю первісних учасників зборів, почім відбули самі наради та ухвалили резолюцію, після котрої не можна війни покінчити, доки не будуть прийяті услівя поставлені почвірним порозуміннем.

Відповідь Греції.

ЛОНДОН. (Ткб.) „Таймс“ доносить з Атен: В відповіді на жадання почвірного порозуміння, щоб грецьке військо винеслось з областей занятих військами почвірного порозуміння, заявило грецьке правительство, що вважає се за невиконаєму річ бо повсталиб через те різні трудностей. Є натиск, щоб установлено річезнавців.

В справі приюта для сиріт.

Одержуємо письмо з поясненнем:

Уважаючи зорганізованне опіки над сиротами по жертвах війни за справу дуже важну та пекучу так з мотивів гуманітарних, як також національних, порішив був підписаний Комітет отворити у Львові в першій половині грудня с. р. приют для українських сиріт та оголосив вже в тій ціли конкурє до вношення подань.

Між тим відбувались у Львові наради найповажнійших громадян Українців над способом віддання почеси нашому Митрополитови, перебуваючому вже другий рік на заслання, на яких також переважила гадка, що найкраснійшим способом пошани буде адвигнення приюта Його імени для бездомних сиріт.

Ся обставина могла би насунути питання, чи у Львові мають супроти того повстати два окремі приюти та котрий з них треба би в такий раз скорше поперти. З огляду на се уважає підписаний Комітет за вказане подати слідуюче пояснення:

Комітет для вшановання С. Е. Митрополита Шептицького буде, о скільки нас поінформовано, організацією вельми поважною, в якій склад увійдуть не тільки кравці, але й позакраєві наші народні представники, тим самим авторитет його буде сягати далеко, а праця над здвиженням нової інституції прибере ширші розміри та увінчається без сумніву величавим успіхом, — однак з природи річи буде вона розложена на довгий час.

Поки отже зорганізується таке поважне тіло та значне свою діяльність, треба конче щоби тимчасом полагодував справи, які несуть хвилю, треба іменню зацікавитись тими сиротами, яких вже нині нема де подіти, або йдуть в невідповідні руки.

І се хоче зробити якраз підписаний Комітет через безпроводне отворення приюта, а відтак віддати його під опіку вище згаданого Комітету, який поведе сю нову інституцію ширшим руслом.

Просимо отже прийняти до відома, що се буде один і той самий приют, який має бути присвячений імені Митрополита Андрея Шептицького, а якого потребу і вагу в нашій народній відродженню розуміємо всі аж надто добре.

При тій нагоді просимо дуже тих Впр. Отців духовних, котрі зарядили в своїх парохіях збірки жертв в натурі, щоби були ласкаві доставити їх нам як найскорше, позаяк мусимо зорієнтуватись, що треба буде ще для приюта докупити. Жертви в натурі і готівці просимо слати ласкаво на адресу голови підписаного Комітету, В. Нагірного (Львів, Народна Торговля).

Український Комітет несення помочи вдовам і сиротам, жертвам війни.

З засідань парламентів.

Німецький парламент.

БЕРЛІН. (Ткб). Німецький парламент знов зібрався. В привітній промові президент парламенту д-р Кемпф представив знамените воєнне положення на всіх фронтах: на заході, на сході

й на півдні і заявив: В найтіснішій братстві оружя з хоробрими військами Й. В. короля Болгарії й болгарським народом віднесли ми перемогу і поконали побідно сербську армію.

Турецька армія зберегла давні традиції, і акція в Дарданелях розбила ся (оплески). Горда Англія дрозить у журбі за ключ своєї світової могутності. Всі наші вороги переконали ся, що на бовищах ми непобіджені. Дальше президент представив докладно внутрішнє економічне положення центральних держав, яке як під фінансовим так і господарським оглядом є знамените.

По промові президента палата приступила до денного порядку, а саме до першого читання проєкту закону в справі підготовних заряджень в цілі оподаткування воєнних зисків. По умотивованню проєкту державним секретарем міністерства фінансів д-ром Гельферіхом відіслано проєкт до господарської комісії і засідання замкнено.

Конвент сеніорів назначив слідуюче засідання на 9. с. м.

БЕРЛІН (Ткб). В німецьким парламенті внесли інтерпеляцію соціалдемократи слідуючого змісту: Чи державний канцлер є готов дати вияснення під якими умовами був би готов розпочати мирові переговори?

Угорський парламент.

БУДАПЕШТ (Ткб). Сойм ухвалив по мисли внеску президента відбути завтра формальне засідання, на котрім комісії мають здати звіт, а 7 с. м. розпочати мериторичні наради.

П. Польський інтерпелював в справі усталення гербів і емблем, і в бесіді, що тревала 1½ години умотивував свій внесок.

Президент міністрів граф Тіша дав вичерпуючу відповідь, стверджуючи, що найбільшу увагу звертає на се, щоб герби не містили нічого, щоб вело до супозиції, начеб в разі повстання якої небудь комбінації, міг наступити вплив в дуалістичнім устрою Монархії.

Провірювання воєнних шкід на території міста Львова.

По мисли рескрипту Намісництва з Дня 29. жовтня 1915. впроваджується акція провірювання воєнних шкід на території міста Львова. Всякі воєнні шкоди доконані в приватному майні, треба зголосити в магістраті на приписаних урядових друках, які можна дістати без-

платно в IV бюрі магістрату (ратуш 3. поверх). Поменчі шкоди не переходячі квоти 1.000 кор. треба зголошувати устно в комісаріятах дільниць.

Супроти того, що нема ніяких правних приписів дотично воєнних шкід, доходження переведені в наслідок внесених зголошень мають служити лише для інформаційних цілей. Пошкодований мусить ствердити на зголошенню, що знає, що в наслідок внесеного зголошення не зросло для нього право жадання від держави якого небудь відшкодування. Та подання свідомо невластивих або неповних дат є заборонене під ригором правних наслідків.

Зголошення треба вносити найдальше до кінця грудня 1915 р., та хтоби не міг з узасаднених причин в тім терміні предложити зголошення се, може зробити додатково пізнійше. Се дотичить в першій мірі осіб, які знаходять ся полі бою, яким понадто буде прислугувати право внесення через їх заступників зголошення спростувати або доповнити після демобілізації. Предметом зголошення є доходження в всі дійсні річеві шкоди, спричинені безпосереднім діланнем війни на движимій або недвижимій приватній власності, положеній в межах краю — о скільки не підпадають під постанови закону про воєнні чинитьби з 26. грудня 1912. Що до шкід, доконаних на предметах, які становлять добро або майно держави, краю, повітів, громад, церков і фундацій застерегло собі міністерство видання окремих запоряджень. Спеціально мають бути провірені: а) всі річеві чинитьби в користь неприятеля і всі неприятелем доконані шкоди, о скільки вони вже не є винагороджені, б) шкоди доконані операціями власних або союзних військ, як ушкодження, спричинене острілюванням, спалення поодиноких будинків або цілих осель доконані військом з військових зглядів (прим. щоби уможливити вільний вистріл, або не дати неприятелеві користати з тих об'єктів), в) шкоди доконані рабунками.

Не треба зголошувати і доходити шкід, спричинених лише посередньо воєнним станом взагалі, або впливаючих з економічного положення, тим станом викликаного. На примір: користи втрачені в наслідок перешкод і трудности управи землі або виконуванню промислу, втрата чиншу з наєм або аренду і т. п. порушення маєткових інтересів взагалі або втрата спромоги зарібку.

Ті шкоди, за які пошкодований одержав вже винагороду на основі закону про воєнні чинитьби не можна в друге зголошувати як воєнні шкоди.

МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ.

Із неписаного журналу.

(Далі)

Я оповідав. Я горячив ся, шипів ненавистю до ворога, то знов плакав над трупом товариша. А коршмарі слухали. Я бачив тільки дві парі блискучих, влялених в мене очей.

Прийшов Чичкевич, а я оповідав далі, поки зовсім не витомив ся. Поспішно ми оглянули варту, перйшли міст і розташували ся в дворі.

Я поклав ся, як було приказано, убраний, з кісом при боці. Почав думати. Перше всього нагадав дім. Згадав усіх з ким прощав ся і мені стало чогось соромно. Я усвідомив собі, що я набрехав перед жидами. Я подумав собі, що вони десь тепер думають над тим, що я наговорив, міркують, хитаючись недовірливо головами і сміють ся. А чейже тоді, як я говорив, я не чув нещирости в своїй мові. Усі ті страшні бої, усі ті недоконані героїства усі я пережив до одного. Там на верхах Карпат, окупаний темрявою ночі, на чатах я бачив себе таким, яким малював себе перед жидами. Там мені снила ся страшна, кривава епопея. Там я вже не раз гинув смертю героя, товариші несли мене на скрещених кісах, спізали і квітками вистеляли могилу „героя“. Я не брехав... Потім я ще повернув думками до рідної хати і заснув. Слав чи ні, коли чую крик: „Тавірат! Тавірат!“ Зриваю ся, передомною мадярський жандари з якимсь папером в долоні! Чорт його знає, чого він хоче? Я з просоня гоно по хаті, шукаю крісів, поки не впеваю себе, що він у мене на рамени. Прочитав на силу телеграму, вислав двох лянштурмістів на призначене місце і знов поклав ся спати. На другий день ми перенесли свою к-атуру до школи. Почало ся наше раювання, Ранком було в нас молоко і хліб на снідання, на обід смажене сало, по обіді лялька,

яку я совісний жовнір старав ся курити, на вечеру... ячниця. Все те було „сласти“, про яких істнованя ми вже давно забули там на верхах наших „любих, високих Карпат“. Так проминуло нам п'ять день, наче в Бога за пазухою. З своїми мадярами ми говорили знаками. Був між ними циган, що гуляв і співав мадярські пісні, ті пісні, яких не знає ні одно друге підсоння на світі. Співав про рекрута, що його виражають в дорогу, про жінку, що плаче за чоловіком, про все те, що є і в наших піснях, тільки було воно якесь такє страшно банне, якийсь такий бездонний смуток вив з тих пісень. Я познакомив ся з учителем. Малий, худенький чоловічок „руснак“, без тіни національної свідомости, без сліду того, що зветь ся освітою. Молодий, не старший від мене, а якийсь такий застуканий, страшно набожний, недовірчивий. З національної географії вмів тільки те сказати, що там за гребенем Карпат — Польща (?) Про істнованя „руснаків“ по тім боці, я мусів його перекодувати.

Далі ми занудьгували. П'ять день без „сенсації“, п'ять день совісного, спокійного життя, було для нас чимсь неймовірним, я рішив поїхати до сотні зажадати приказів, бо наша робота здала ся нам надто маловажною, щоб стільки людей дарувало. Коли я ладив підводу, почув ся нараз гук „бум-“ Відтак другий, третій! Біжить до мене учителява кухарка, показує рукою на північ і напів кричить:

— Гадьова! Паночку! Гадьова!

Я знав, що се „гадьова“ (гармати) хоч почув їх гомін щойно вперше. Не той парадний гомін, на похороні генерала, той другий, страшний, якого довело ся відтак послухати з близька. Я збендежив ся. Там, звідкіль доходить той гук, там мої товариші. Вони в бою, а я? І мені стало соромно перед самим собою. Я обвинувачував себе, що узяв ту, а не пішу службу. В моїй голові заворушив ся рід думок. Якби се зробити, якби використати нагоду, що зробити, щоб не станути перед товаришами, як чужий, викинутий поза скобку тих, що станули віч на віч проти ворога. Я побіг до квартири. Зібрав своїх

лянштурмістів, поінформував їх, як міг, що ворог близько, що власне тепер треба спокою і жельзної вигривалости, що в случаю непослуху застрілю непослушного, як собаку.

Я хвилював ся. Дядьки мене не зрозуміли, ні не зраджували запалу, що пройшов мою кров і кість. Вони краще, як я розуміли, що наше становище, нас кільканайцятьох, в долині, безнадійне, як щоби ми хоїли ставити опір. Я цього в той момент не розумів і коли ми вийшли з Чичкевичем на двір, я малював йому героїський план бою, щось в рові Тернопілів. Він згоджував ся. Ми були з одної глини ліплени. І мені ввижали ся колонни російських військ, як висовують ся вони з поза гори і як паде ряд за рядом від наших смертоносних прівітів.

Проти нас надійшло двох товаришів із сотні Семенюка. Обідрані, заболочені. Несли вість про бій під Сянками. По їхньому оповіданню половина сотні полягла, мабуть сам сотник впав, вони бачили як він двічі падав і піднімав ся. Самі вони дістали ся лісами до нас. Страшні оповідання розбитих, виявили ся не такими страшними але згодом; згодом ми довідали ся про бій під Сянками що инше, але тоді ми почули горячковий подих побоевища. Всеж таки я рішив за всяку ціну зкомунікувати ся з своїм сотником. Сів на підводу і поїхав до Альшо Веречок. А тимчасом гармати гуділи чимраз частійше, чимраз то ближче. На дорозі рух. З одного боку стоять тренові кольони, готові до відвороту, з другого боку безліч людських, коров'ячих і кіньських голів, возів повних домашньої посуду, мішків із вратуваним майном. Це втікачі. Ви знаєте це місце з „Германа і Доротеї“. Було це щось в тому роді, тільки більш страшне і болоче, бо живе. З трудом дістав ся я до двора.

(Кінець буде.)

НОВИНИ.

— Вчора як в 67 роковини вступлення на престол Цісаря Франц Йосифа I, відбули ся в львівських церквах торжественні богослуження. Місто прикрашено прапорами.

— Женім москвофільських заволоків зі своєї землі! В своїм часі писали ми, що наспів слухний час, щоби наше селянство обезпечене в „Slavia“ вирвало ся з обіймів москвофільських добродіїв. Нині хочемо ту справу ще раз пригадати, бо є певні позначки, що симпатичні братя Чехове й не думають забирати ся від нас.

Нова управа асекураційного банку „Slavia“ (давня передвоєнна є давно поза боевою лінією на російському бої) розсилає тепер оголошення по східній Галичині і навіно мріє про приєднання нових членів в посеред нашого селянства.

Всі тямимо добре, що Слявія була в часі мира союзницею і екапозитурою москвофільського общества ім. Качковського, яке підпирала своїми фондами. Не можемо забути також що в часі московського наїзду одна Слявія тішила ся добрим оком і опікою російських властей. Дир. Сурови завів був чисто російське урядованнє.

Тому пригадуємо нашим людям обовязок, який їм треба сповнити негайно, себто розв'язати ся зі Слявією і перенести ся до нашого „Дністра“. Нашим обовязком виступити сейчас і рішучо проти надвєлтавських катаринярів, що напали на нашу землю нашим грошем і в заплату за се — братали ся з нашими ворогами!

У нас є своє товариство „Дністер“!

— З Новосандеччини. Як по здобуттю нашими військами Перемишля, так і по відзисканню Львова, відбувають ся по тутешніх лемківських селах торжественні благодарні богослуження і маніфестації. Під проводом своїх українських священників, котрих тут доперва тепер в часі воєнних нещас'я навчили ся люди любити і цінити, сходять ся Лемки з сусідних сіл з процесіями до одної церкви, де величаво і торжественно дакують Богу та просять, щоби Господь Бог хоронив їх і на дальше від московської навали. Такі процесіональні і торжественні величаві маніфестації відбули ся на ев. Івана (7. липня с. р.) особливо прекрасно при великій здвизі народа в Матієвій і в Рететі великій, де поприходили з процесіями люди з Лавової, Нової веси, Лося і Мохначки нижної. Дають ся тут однак відчувати брак наших священників, бо ті, що є, з праці умлівають, коли їм приходить в неділю чи свято обслужити кілька гірських громад.

— Обурююче! Канцелярія Успенської церкви видає всякі урядові письма, як витяги з метрик, посвідки про вінчання та инше в незрозумілому язичю, етимологічною правописю.

О скільки нам відомо що до тої справи, видала консисторія окремих розпорядок приказуючий уживати народної мови та писати шкільною правописю. Ходить о те, щоби було кому допильнувати, аби консисторіяльні розпорядки були точно виконувани. Чи й нині ще не можуть ся здобути відповідні чинники на крихітку рішучості супроти явля підносячого голову москвофільства?

Таксамо діють ся і в суді, де один адвокат визначний член москвофільської партії цинічно вносить письма язичєм та етимологічним правописанієм.

І письма ті суд приймає.

— Шпіонажа і рабунки в Королівстві. Вироком воєнного суду при губернаторьнім уряді в Варшаві засуджені на смерть; Антоній Козіцькі за шпіонажу, та Евген, Вікентій і Олександр Томашевські за рабунковий напад з оружжєм в руках. Присуд виконано 18. падолиста через розстріляння винувників.

— Російські літаки над Чернівцями. В минувшу п'ятницю з'явив ся над Чернівцями знов літак наших „освободителів“. Надлетів він від сторони Румунської границі. Зітхнувши може вже в останнє над „недолею“ прикарпатської Русі відлетів він назад в свояси...

— Як Москалі урядували у Львові. На київському передмістї Слобідка найдено величезний склад срібних річей, біля, одіжи, хатних прикрас, цінної обстанови, образів, книжок та оружжя. Властителями того всего були, як показалося, чиновники бувшого градоначальства города Львова. На запит властей, відповіли вони, що річи ті становлять склад т. зв. „дійсних доказів“ у ріжних справах, що підлягали судженню львівського Градоначальства. Київська прокураторія віддала ті всі „прилоги“ комендантові київської твердині.

— „Dziennik polski“—redivivus! Нині розліплено по містї оголошення, що завішений в своїм часі військовими властями „Dziennik polski“ стане знов виходити в половині грудня. Значить буде так, як ми предсказали. Натомість наше пророцтво про реституованнє „Слова польського та „Прикарпатської Русі“ покищо не провірюєть ся.

— Розлад в російській армії. Військова часопись „Strelcers Militärbblatt“ поміщує кілька російських документів, що случайно попались в німецькі руки. Ось оден з них: 11 команда армії до 18. корпусу. В останніх чотирех місяцях пропадає підчас маршів та сутичок незвичайно много російських жовнірів, котрі в переважачій більшості або втікають зпід своїх прапорів, або піддають ся в неволю. Розказують, щоб вияснено як найточнійше причини сього незвичайного явища, та щоб подано мені до відома способи, яких вживають команданти, щоб запобігти тим ганебним ділам підчас борби, та по їх покінченню. — Ген.-адитант Іванов.

— Примус фотографованнє в польськїм королівстві. З Берліна доносять, що німецькі власти в окупованих частях королівства польського запорядили, щоб кождий горожанин від 15 року життя був заосмотрений в легітимацію з фотографією. Окуповані часті польського королівства числять нині понад 2 мільони таких людей. Можна собі хоть в часті представити трудности, які є получені з фотографіями, коли зважити ся, що до самих знімок треба ужити яких 10.000 центарів плит, не рахуючи вже тягару та вартости плит до сего потрібних. Мимо сього німецькі власти енергічно взялись до сеї справи, зорганізували відповідчу службу, так, що нині працює при сїм 60 фотографів, та 250 писарів. Щоденне число світлин переходить 30.000!

— Німецький парламент. Оноді розпочались засідання німецького парламенту. Німецькі часописі доносять, що парламент не буде довго радити. Засідання поодиноких комісій будуть тривати около 10 днів, відтак збереть ся пленум парламенту, котре має полагодити всі справи до різдвяних свят.

— Максим Горький вмирає. Зі Стокгольму доносять, що Максим Горький захворів дуже небезпечно по тій причині, що мав вживати радикальних лікарств, котрі зашкодили його здоров'ю більше, чим сама хвороба.

— Смерть надвального маляра німецького цісаря. Звісний маляр портретів, надвортний маляр цісаря Вільгельма проф. Рудольф Віммер помер в Берліні 29. с. м.

— Подяка. Вп. Меценатам і військовим оборонцям Д-рови Романови Секелі і Д-рови Филипови Евинови складаємо отсим ширю подяку за безкорисну, успішну та знамениту оборону в нашій справі. Львів, дня 30. падолиста 1915. — Андрій Калимон, хорунжий ц і к. армії, Кость Гуссаківський, Український Січовий Стрілець.

○ Дирекція Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“, взиває п. Андрія Кіяка, урядника Товариства „Дністер“, щоби найпознійше до дня 15. грудня 1915 р. зголосив ся до служби.

Бібліографія.

— Зміст чч. 48—49. „Вістника Союзу Визволення України“: М. Дзв.-н. Гроза від Сходу. — З зайнятих українських земель: Із Люблинщини; Через Ковель до Холму; Як Росія знищила Українську землю: І. Холящина, П.

Волинь. — Як Україна польщила ся. — З устної словесности зайнятих українських земель. — І. — П. Р. Купчинський. Похорон двох У. С. Стрільців. — Ол. Г-а Збігльєць з російської неволі (кінець). — П. Карманський: Кривавим шляхом ІХ. Орлиний лет. — З. К. Проф. Юл. Кулаковський і його посланіє до Українців. — М. Троцький В обіймах реакції. — Знаменна Резолюція петербурзьких робітників. — Др З. Кузеля. Галицькі „емігранти“ в Росії. Х. — Вісти: Домаганнє рос. Українців. Укр. часопись в Харкові. Укр. домаганнє на господарських зборах в Одесі. Денунціяція на дир. гімн. України. Негостинне місто. Здивованнє Москаля красою укр. убору. Голос Українця. Колійники У. С. С.

— Сім Пісень. Гостинець для українських воєвків від „Союзу визволення України“. Шире признаннє належить ся С. В. У. за виданнє тих пару пісень для наших воєвків. Популярні, загально відомі мелодії та зручно підложені слова відповідаючій порі яку переживаємо, є запорукою, що пісні приймуть ся і тимсамим виповнять велику прогину, яка давалась досі відчувати в полках зложених з Українців.

Ольга з Гутковських Гусакова

жінка ц. к. професора гімназії

по довгій і тяжкій недужі упокоїла ся дня 28. падолиста 1915 в 31. році життя.

Бережани, 29. падолиста 1915.

ЖЕРТВИ.

Громадяне в Миклашеві зложили на руки свогого пароха о. Семкова на святочні дари для жовнірів 100.—, для наших ствільців на ялинку 50.—, на приют для недужих У. С. С. 50.—, а на воєнну позичку 6.900 Кор.

ОПОВІСТКИ.

П'ятниця, дня 3. грудня 1915.

Нині: 3. с. м. гр. кат. Григорія Д., римо-кат. Франца Ксав.

Завтра: 4. грудня. гр.-кат. Введ. во Хр. П. Бог. римо-кат. Варбари.

○ Повне засіданнє Головної Ради „Сільського Господаря“ відбуде ся в понеділок в дни 6. грудня с. р. о год. 10. рано. Президія просить о ласкаву як найчисленнійшу участь. На порядку деннім кромі справ біжучих справа участі Товариства в акції відбудови рільництва і краю в рамках оголошеного в часописах комунікату. — О. Тит. Войнаровський в. р.

○ Рідна пісня додає жовнірови сили на полі бою, піддержує його духа на чужині, кріпить раненого в шпиталі.

Український Співаник, виданий Товариством „Просвіта“, повинен тепер бути в руках кождого борця.

В Співанику поміщені пісні: 1) Патріотичні і політичні, 2) січові і сокільські, 3) історичні, 4) станові, 5) любовні, 6) коломийки.

Ціна: 1 кор. 60 сот. опрavl. в полотно, 2 кор. опрavl. в полотно з вінетом і золотими берегами; на почтову реком. пересилку треба додати 45 сот.

По надісланю грошей з гори, висилаємо Співаник на вказану адресу — також полевою поштою (Feldpost).

Замовленнє полагоджує: Канцелярія Товариства „Просвіта“, Львів, ринок ч. 10.

○ Заряд „Української Самаританської Помочи“ просить присилати прочитані українські часописи, як також книжки легкого змісту до канцелярії „Укр. Сам. Пом.“ при вул. Коперніка 36.

Львів, 14. падолиста 1915.

Укр. Самаританська Поміч.

Ширіть „Українське Слово“, домагайтеся нашого дневника у всіх публичних льокалях! - - -

Знижені ціни білетів

для сталих передплатників „УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА“ в кінї

— „УТІХА“ —

площа Марійська ч. 6. і 7. (під каварнею „Avenue“).

Від 3. до 6. грудня дуже интересна програма:

1. Ченстохова перед і по занятю через Німців, актуальна воєнна знімка. — 2. Поломані крила, сензаційна драма в 3. діях. — 3. Хто з них? дуже смішне. — 4. Найновіший воєнний тижневик. — 5. Німий знак, однодієва интересна драма. — 6. Князь Сервелат, гумористична комедія в 2 діях.

Кромі сего: БЕЗПЛАТНИЙ чудовий концерт одної з найгарнійших львівських музик.

Послідні вісти.

З головної австрійської кватири.

3 дня 2. грудня 1915.

На російським фронті.

Нічо нового.

На італійським фронті.

Італійці зновили свої наступи, на примісток Тольмайну та на наші гірські становиска на північ від него. Перед Мрилі Врг зломилась три, перед гірським хребтом на північ від Доле два неприятелиські наступи. В кітловині Тольмайну знищила італійська артилерія місцевости поза фронтом. Примісток знов місцями стояв під нагальним огнем, та був більше разів атакований безуспішно великими силами. Коло Осляві старалась неприятелиська артилерія під основою мраки проломитись. Намі відділи 57 п. п. відперли три наступи. Впрочім не було більш боїв піхоти.

На сербським фронті.

Нині рано війшли наші війська до Плевні. Взятє міста було вислідом завзятих боїв. Йдуча через сідро Матальки колонна відкинула вчера неприятели коло Рояльниц а посуваюча ся через Прібой група військ взяла приступом височини на північ від Плев'є, третя вкінці прогнала Черногорців коло Якуби. Наші війська приняло радісно магметанське населення. На південний захід від Митровиці полонила половина нашого батальону 4000 Сербів, здобула 2 арти, та взяла 100 коней. Відворот Черногорців переминив ся в части в утечу. Болгаре продовжали ногою в напрямі Дякови.

Заступник шефа Генерального Штабу пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

Надіслане.

За сь рубрику редакція не відповідає.

Ц. к. Старший Радник санітарний

Д-р Евген Озаркевич

директор „Народної Лічниці“

приймає вже хорих. Щеплення віспи що дня.

Підвалє 7. Дім „Дністра“.

Краєвий адвокат

Д-р. ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ

веде канцелярію при

вулиці Красіцьких ч. 6.

4-30 (п-ч-с.)

Адвокат краєвий

Д-р. Степан Баран

отворив адвокатську канцелярію

у ЛЬВОВІ, Ринок, ч. 10.

(дім „Просвіти“, I. пов.).

Лікар

Д-р Бр. Овчарський

Пекарська 39.

3. Секундар Загального Шпиталю, ординує від 10. до 11. рано і від 4. до 6. пополудни.

Д-р. Сильвестер Дрималик

6. лікар мійський в Жовкві

переніс ся до Львова.

і ординує при вулиці Сикстуській ч. 50.

Оголошення.

Хто мавби яку вістку про **Евгена Ковалика** (58 Rgt. III. Komp.) зволить ласкаво подати його родині в Витвилі коло Болехова. 2-2

Хто знавби адресу мойого сина Йосифа, укінченого с-мінариста з Ягольниць старої, повіт Чортків, ласкаво донесе під адресом: Яків Даничак в Товмачи у Ви. Крушельницького. 2-2

До винайму 1 або 2 кімнати з електричним освітленням, на бажанне з цілим удержанням, вул. Шептицьких ч. 10. партер. 3-3

Друкарня Наукового Товариства ім. Шевченка прийме до науки ученика з П. кл. гімн. або реальної або також з III кл. видільової. Відомість в Канцелярії друкарні. вул. Чарнецького ч. 26., I. пов. 4-4

Дирекція Товариства Міщанський рем.-пром. Союз кредитовий у Львові подає отсим до відомости, що з днем 30. падолиста с р. розпочала діяльність в давнім локалі вул. Руська ч. 3. I. пов. год. урядові від. 9 до 1. в полудне. 1-3

НА ЧАСІ!

Лев Горбачевський і С-на

приймає роботи входячі в обсяг комнатного малярства.

Львів, вул. ЙОСАФАТА ч. 8.

ПЕРВОРЯДНА

УКРАЇНСЬКА ЦУКОРНЯ

при вулиці Св. Миколая ч. 7.

(напроти університету)

Данила Стецкова

ПЕРЕПИСНІ ЛИСТКИ

видавництва

„Русалка“

так загального змісту, як й святочні та новорічні, можна одержати у всякій скількості у Львові в „Союзнім Базари“ (Руська 20.), „Доставі“ й книгарні Шевченка (Ринок ч. 10.). З сьогорічними святочними замовленнями належить там звертатись.

Війна!

Ширять ся пошестні недуги: кір, дифтерія, шкарлятина, дизентерія, тиф черевний і пятнистий, віспа звичайна і вітрова, холера азійська і домашня та ин. Як хоронити ся перед ними і як їх поборювати подає докладні вказівки

ПОРАДНИК ГІГЕНІЧНО-ЛІКАРСЬКИЙ

Недуги пошестні

зладив

Д-р ЕВГЕН ОЗАРКЕВИЧ.

Ціна брошурованого примірника і К. оправленого в полотно з витисками 1.60 кор., — на рекомендоване порто треба долучити 35 сот. — Замовлення слати на адресу: Канцелярія Товариства „Просвіта“ Львів, Ринок ч. 10.

КАФЛЕВІ

ПЕЧІ І КУХНІ

нові ставить, старі направляє скоро і дешево так в місті як і на провінції

Михайло Галібей

кафлярський майстер.

Львів, Городецька ч. 10.

Руська Щадниця

в Перемишлі

вулиця Косцюшки ч. 8.

Приймає щадничі вкладки щоденно в годинах урядових і опроцентує їх на 4½% починаючи вже від слідуного дня по дни зложення аж до послідного дня перед днем виборання.

ВКЛАДКИ в „Руській Щадниці“ можна скласти особисто в касі товариства, почтовими переказами, грошовими листами, чеками почтової Щадниці, які Дирекція Щадниці на жаданне безплатно доставляє, і в філіях банку австро-угорського на рахунок „Руської Щадниці“.

Уділяє позичок: а) гіпотечних платних піврічними амортизаційними ратами на протях літ 10-45 після вибору позичаючого; б) на льомбард ефектів, й на есконт векселів. Справи позичок полагаються можливе скоро.

Всяких інформацій і друків уділяє канцелярія „Руської Щадниці“ ул. Косцюшка. Народний Дім, I. пов., щоденно безкорисно в годинах урядових від 9-1 год. крім неділей і руських свят.

Після § 14. устава „Руської Щадниці“, затверженого через ц. к. міністерство внутрішних справ вкладки в товаристві „Руська Щадниця“ в Перемишлі надають ся до локації популярних, фондацийних і т. п. капіталів, має отже „Руська Щадниця“ популярну обезпечу.

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

у Львові,

вул. Руська ч. 20. Телеф. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ в р. 1895 на підставі закона о стоварищеннях з р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу.

Цілю Товариства є уділювання кредиту своїм членам рільникам обезпеченим в „Дністрі“ від більше літ.

Відсотки від вкладок 4 проц., без потручення рентового податку.

Вкладки приймає і виплачує Каса Товариства в урядових годинах від 8. до 2. в полудне.

Конто в Почтовій Щадниці 35 527

Жирове конто в австро-угорським Банку.

Щадничі вкладки К. 4,120,000

Власний маєток „ 536,000

Уділені позички „ 4,765,000

Канцелярії Товариства отворені перед полуднем.